

เทศบัญญัติเทศบาลนครลำปาง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลนครลำปาง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๓๔/๑ มาตรา ๓๔/๒ และมาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษา ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เทศบาลนครลำปางมีอำนาจออกข้อกำหนด ของท้องถิ่นโดยการตราเป็นเทศบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล การขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาผลประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล ตลอดจน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล

เหตุผล

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ใช้บังคับมาเป็น ระยะเวลาอันนานและมีข้อกำหนดบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น เทศบาลนครลำปาง จึงมีความจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลนครลำปาง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อปรับปรุง เทศบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิกูลสำหรับใช้บังคับในเขต เทศบาลนครลำปางต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลนครลำปาง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรเพื่อปรับปรุงเทศบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๐ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๑ มาตรา ๓๔/๒ และมาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลนครลำปาง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลนครลำปางและผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลนครลำปาง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลนครลำปางตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลนครลำปางแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๐ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๔ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในเทศบัญญัตินี้ หรือขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่การรองรับ การขน การบำบัด และการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“โกสั่มแบบนั่งยอง” หมายความว่า โกสั่มที่ผู้ใช้จะต้องวางเท้าบนที่วางเท้าของโกสั่มแล้วนั่งยอง

“โกสั่มแบบนั่งราบ” หมายความว่า โกสั่มที่ผู้ใช้จะต้องนั่งลงบนที่รองนั่งของโกสั่ม

“สั่ม” หมายความว่า ระบบรองรับสิ่งปฏิกูล รวมทั้งตัวเรือนสำหรับปิดบังขณะใช้งาน

“สั่มสาธารณะ” หมายความว่า สั่มที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจัดไว้ให้บุคคลทั่วไปเข้าใช้บริการ หรือสั่มที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขประกาศกำหนดให้เป็น สั่มสาธารณะ

“สั่มเคลื่อนที่” หมายความว่า สั่มบนยานพาหนะทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และให้หมายความรวมถึงห้องสั่มบนแพ

“สั่มชั่วคราว” หมายความว่า สั่มที่ไม่ได้สร้างเป็นการถาวร รวมถึงสั่มประกอบสำเร็จรูป

“การขนสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การดำเนินการสูบล้างสิ่งปฏิกูลจากถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลแล้วนำไปยังระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

“ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า ถังหรือบ่อที่มีลักษณะที่มิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้ เพื่อใช้เป็นที่ยอมรับสิ่งปฏิกูลจากส่วนก่อนขนไปบำบัดหรือกำจัดต่อไป

“การบำบัดสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การดำเนินการปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูลทั้งที่สูบจากส่วนและสิ่งปฏิกูลจากระบบบ่อ ให้ปราศจากพิษภัย การก่อให้เกิดโรค สภาพอันน่ารังเกียจและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

“การกำจัดสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การนำสิ่งปฏิกูลที่ผ่านการบำบัดแล้วดำเนินการจัดการตามความเหมาะสมหรือนำไปใช้ประโยชน์

“ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่” หมายความว่า กระบวนการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลจากอาคารเดี่ยว เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน หรืออาคารสถานที่ทำการ เป็นต้น

“กากตะกอน” หมายความว่า ส่วนที่เป็นของแข็งซึ่งเหลือจากการบำบัดสิ่งปฏิกูล

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เทศบาล หรือหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตพื้นที่เทศบาล หรือทำร่วมกับเทศบาล และให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาต

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลนครลำปาง

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ องค์การมหาชน องค์การอิสระ องค์การตามรัฐธรรมนูญ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีนครลำปาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีนครลำปางรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตพื้นที่เทศบาลนครลำปางเป็นอำนาจและหน้าที่ของเทศบาล

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เทศบาลอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เทศบาลอาจมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาล หรืออาจอนุญาตให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวแจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของเทศบาลและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของเทศบาล หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้คิดอัตราค่าบริการขั้นสูงไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

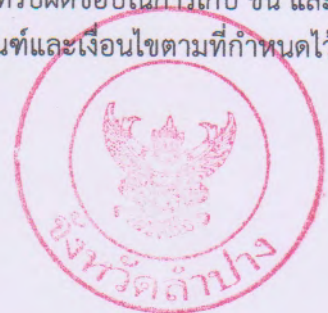
ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล นอกจากในที่ที่เทศบาลจัดไว้ให้

ข้อ ๑๒ ในกรณีจัดงานมหรสพ งานเทศกาล งานแสดงสินค้า การชุมนุม การชุมนุมสาธารณะ หรือการอื่นใดในทำนองเดียวกันซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่สามชั่วโมงขึ้นไป ผู้จัดการชุมนุม ผู้จัดการกิจกรรม หรือผู้จัดการอื่นใดในทำนองเดียวกันต้องจัดให้มีส้วม ส้วมสาธารณะ ส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราว ที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๘ สำหรับให้บริการอย่างเพียงพอตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เพื่อมิให้เป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค ในกรณีการจัดการชุมนุม จัดกิจกรรม หรือการอื่นใดในทำนองเดียวกันเสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขควบคุมตรวจสอบความเรียบร้อยในการรื้อถอนและปรับสภาพพื้นที่ของสถานที่นั้นให้ต้องด้วยสุขลักษณะ หากพบว่าไม่เรียบร้อยถูกสุขลักษณะให้อำนาจสั่งให้ผู้จัดหรือผู้รับผิดชอบดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือมีเหตุฉุกเฉินให้เทศบาลจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่หรือส้วมชั่วคราวที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๘ สำหรับให้บริการตามความเหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อ ๑๔ ผู้ดำเนินการมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล และดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล

ส่วนที่ ๑

สุขลักษณะของส้วม

ข้อ ๑๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย อาคาร หรือสถานที่ที่มีส้วมต้องจัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่หรือต้องต่อท่อไปยังระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ในกรณีที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามวรรคหนึ่งเป็นระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่เมื่อระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่เต็มหรือเลิกใช้งาน ต้องขนสิ่งปฏิกูลไปกำจัดที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

การนำน้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านการกำจัดสิ่งปฏิกูลไปกำจัดที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามวรรคหนึ่ง น้ำทิ้งและกากตะกอนนั้นต้องได้มาตรฐานปริมาณไข้หวัดใหญ่และแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia Coli Bacteria) ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ที่จัดให้บริการส้วมสาธารณะทั้งเอกชนและหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกต้องสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง เพดาน โถส้วม โถปัสสาวะ ที่กดวาล์วเปิดน้ำของโถส้วม และโถปัสสาวะ ให้สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น และต้องดูแลให้พร้อมใช้งานตลอดระยะเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปที่ถูกต้องสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๔) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือซึ่งพร้อมใช้งาน

(๕) จัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลที่มีสภาพดี ไม่ชำรุด ไม่แตก หรือรั่วซึม สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค เมื่อถึงเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็มหรือเลิกใช้งานต้องขนสิ่งปฏิกูลไปบำบัดและกำจัดให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

(๖) จัดให้มีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาดและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือกระดาดชำระชนิดยู่และกระจายตัวได้ง่ายเมื่อเป็ยกน้ำซึ่งสามารถทิ้งลงในโถส้วมได้ ในกรณีที่กระดาดชำระเป็นชนิดที่ไม่สามารถทิ้งลงในโถส้วมได้หรือระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่สามารถรองรับกระดาดชำระได้ให้รวบรวมกระดาดชำระที่ใช้แล้วใส่ที่รองรับมูลฝอยที่ถูกต้องสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม และเก็บขนไปกำจัดอย่างถูกต้องสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากกระดาดที่ใช้แล้ว

(๗) ในส้วม ต้องมีการถ่ายเทอากาศที่ดีหรือระบบระบายอากาศเพื่อการถ่ายเทอากาศที่ดี

(๘) ประตูห้องส้วม ต้องมีที่จับเปิดและปิดที่สะอาด มีอุปกรณ์ยึดประตูด้านในที่สามารถไขจากด้านนอกได้ โดยประตูต้องเปิดออกจากด้านใน เป็นบานพับ บานเลื่อน หรือเป็นรูปแบบอื่นเพื่อให้สามารถเข้าช่วยเหลือผู้ให้บริการในกรณีหมดสติ

(๙) จัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕

(๑๐) การอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะที่มีส่วนเคลื่อนที่ทั้งเอksenและหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีห้องส้วมเคลื่อนที่ที่ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง เพดาน โถส้วม โถปัสสาวะ ที่กดวาล์วเปิดน้ำของโถส้วม และโถปัสสาวะ ให้สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น และต้องดูแลให้พร้อมใช้งานตลอดระยะเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๔) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือซึ่งพร้อมใช้งาน

(๕) จัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลที่สามารถรองรับสิ่งปฏิกูลได้มากกว่าถังเก็บกักน้ำสะอาด โดยท่อระบายและถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพดี ไม่แตกหรือชำรุด และสามารถป้องกันสัตว์แมลง หรือพาหะนำโรคได้ ทั้งนี้ ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลต้องมีท่อระบายอากาศที่สูงพ้นหลังคาของยานพาหนะ หรืออยู่ในตำแหน่งที่ไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวน

(๖) เมื่อถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็มหรือเลิกใช้งาน ต้องขนส่งสิ่งปฏิกูลไปกำจัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕

(๗) การอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เจ้าของหรือผู้ที่จัดให้มีส้วมชั่วคราว ต้องจัดให้มีส้วมชั่วคราวตั้งอยู่ในบริเวณที่มีความปลอดภัย ต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้บริการ และต้องดำเนินการให้ส้วมชั่วคราวถูกสุขลักษณะตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง หลังคา และประตูของห้องส้วม รวมทั้งสุขภัณฑ์ที่มีความปลอดภัย มั่นคง แข็งแรง ทนทานต่อการรับน้ำหนัก ไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรืออุบัติเหตุต่อผู้ใช้บริการ และดูแลให้สะอาดพร้อมใช้งานอยู่เสมอ รวมทั้งมีการถ่ายเทอากาศที่ดี

(๒) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๓) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือซึ่งพร้อมใช้งาน

(๔) จัดให้มีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาดและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือกระดาดชำระชนิดอยู่และกระจายตัวได้ง่ายเมื่อเป็ยกน้ำซึ่งสามารถทิ้งลงในโถส้วมได้ ในกรณีที่กระดาดชำระเป็นชนิดที่ไม่สามารถทิ้งลงในโถส้วมได้หรือระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่สามารถรองรับกระดาดชำระได้ให้รวบรวมกระดาดชำระที่ใช้แล้วใส่ที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม และเก็บขนไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากกระดาดที่ใช้แล้ว

(๕) จัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕

(๖) เมื่อเสร็จสิ้นการใช้งาน ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ตกค้างอย่างถูกต้อง และรื้อถอน รวมทั้งปรับพื้นที่ให้อยู่ในสภาพที่ไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

(๗) การอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ส่วนที่ ๒ สุขลักษณะในการขนส่งปศุสัตว์

ข้อ ๑๙ ผู้ดำเนินการ ต้องดำเนินการขนส่งปศุสัตว์ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มียานพาหนะขนส่งปศุสัตว์และอุปกรณ์ที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ และมีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ

(๒) ดำเนินการขนส่งปศุสัตว์ในช่วงเวลาที่เหมาะสม มีมาตรการป้องกันกลิ่นในขณะทำการขนส่งปศุสัตว์ เพื่อไม่ให้รบกวนอาคารสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ

(๓) ทำความสะอาดท่อสำหรับใช้ขนส่งปศุสัตว์หลังจากขนส่งปศุสัตว์เสร็จแล้ว โดยการสูบน้ำสะอาดจากถัง เพื่อล้างภายในท่อหรือสายสูบ และทำความสะอาดท่อหรือสายสูบด้านนอกที่สัมผัสกับปศุสัตว์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ

(๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกหรือรั่วราดให้ทำลายเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ แล้วทำความสะอาดด้วยน้ำ

(๕) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมและมีสภาพพร้อมใช้งานสำหรับผู้ปฏิบัติงานสูบและขนส่งปศุสัตว์ รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และตรวจตราควบคุมให้มีการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว ตลอดจนจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ประจำยานพาหนะขนส่งปศุสัตว์

(๖) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบและขนส่งปศุสัตว์ต้องสวมเสื้อผ้ามิดชิด ถุงมือยางหนา ผ้าปิดปาก ปิดจมูกและสวมรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง รวมทั้งต้องทำความสะอาดถุงมือยางหนาและรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้งทุกครั้งหลังจากปฏิบัติงาน

(๗) ต้องทำความสะอาดยานพาหนะขนส่งปศุสัตว์หลังจากที่ออกปฏิบัติงานอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้ง น้ำเสียที่เกิดจากการทำความสะอาดต้องเข้าสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย หรือบ่อซึมโดยบ่อซึมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร

(๘) ห้ามนำยานพาหนะขนส่งปศุสัตว์ไปใช้ในกิจการอื่น

(๙) ห้ามนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่สาธารณะ หรือที่อื่นใดนอกจากสถานที่ที่ได้แจ้งไว้กับเทศบาล

(๑๐) ต้องจัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขนส่งปศุสัตว์ที่เป็นสถานที่เฉพาะ มีขนาดกว้างขวางเพียงพอ

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบและขนส่งปศุสัตว์ต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปี และผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด หรือหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๒๑ ยานพาหนะสำหรับขนส่งปศุสัตว์ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก

(๒) ได้รับการออกแบบ ประกอบ และสร้างให้มีลักษณะมาตรฐานถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายอื่น

(๓) ถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องมีฝาเปิดและปิดอยู่ด้านบน โดยสามารถปิดได้มิดชิด ไม่รั่วซึมและป้องกันกลิ่น สัตว์ แมลงพาหะนำโรคได้

(๔) ท่อหรือสายที่ใช้ขนส่งปศุสัตว์ต้องอยู่ในสภาพดีไม่รั่วซึม

(๕) มีอุปกรณ์สูบสิ่งปฏิกูลที่สามารถสูบตะกอนหนักได้ อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี และมีมาตรวัดปริมาณสิ่งปฏิกูล

(๖) มีช่องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดประจํายานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล เช่น ถังใส่นํ้า ไม้กวาดและนํ้ายาฆ่าเชื้อ

(๗) บนตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องจัดให้มีการแสดงข้อความว่า “ใช้เฉพาะขนส่งสิ่งปฏิกูล” ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดเห็นได้ชัดเจนไว้ด้านข้างทั้งสองด้าน โดยอยู่ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกยานพาหนะ

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากเทศบาลให้เป็นผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูลแทนภายใต้การดูแลของเทศบาล ให้บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นแสดงชื่อเทศบาลด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการรับทำการขนส่งสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตพื้นที่เทศบาล ให้บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นแสดงรหัสหรือหมายเลขทะเบียนใบอนุญาต รวมทั้งแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทหรือเจ้าของกิจการไว้ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

ข้อ ๒๒ ให้เทศบาลจัดให้มีมาตรการควบคุม กำกับดูแลการขนส่งสิ่งปฏิกูล โดยการกำหนดเส้นทางและสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลที่แน่นอน เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่สาธารณะ

ส่วนที่ ๓

สุขลักษณะในการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๓ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบ่งเป็นสองระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่

(๒) ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่หรือระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด และระยะเวลาในการสูบตะกอนจากระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๔ ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ตลอดจนเครื่องมือสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ติดตั้งไว้บริเวณสถานที่บำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วย

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน ผ้ามิดปากปิดจมูก และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง และต้องทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง ทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๖ การบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่ว่าจะใช้วิธีการใด การนำน้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว ไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรหรือก่อนนำออกจากระบบ น้ำทิ้งและกากตะกอนต้องได้มาตรฐานปริมาณไซ้หนองพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia Coli Bacteria) ไม่เกินปริมาณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

วิธีการเก็บตัวอย่างและการตรวจหาไซ้หนองพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia Coli Bacteria) ในน้ำทิ้งและกากตะกอนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ทั้งนี้ น้ำทิ้งที่ปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อมต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน บัตรข้าราชการ บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเอกสารที่ทางราชการออกให้ของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๒) ทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๓) ทะเบียนบ้านที่ตั้งสถานประกอบกิจการ หรือเอกสารหลักฐานแสดงสิทธิการครอบครองหรือกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้ในการประกอบกิจการ หรือหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่หรือสัญญาเช่าสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๔) หนังสือรับรองจดทะเบียนนิติบุคคล กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๕) แผนที่แสดงที่ตั้ง และแผนผังระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล

(๖) ใบอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก และทะเบียนรถยนต์ที่ใช้ในการประกอบกิจการ

(๗) ใบรับรองแพทย์ของผู้ปฏิบัติงาน

(๘) หลักฐานแสดงว่ามีความรู้ในการประกอบกิจการของผู้ปฏิบัติงาน

(๙) ใบอนุญาตเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ฉบับที่ยังไม่หมดอายุ (กรณีการต่ออายุใบอนุญาต)

(๑๐) ใบรับรองการตรวจสอบสุลักษณะการประกอบกิจการ มีผลการตรวจไม่เกิน ๖ เดือน (กรณีต่อใบอนุญาต)

(๑๑) หนังสือมอบอำนาจ กรณีที่ไม่สามารถมาดำเนินการด้วยตนเอง

(๑๒) ใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการเข้าข่ายประเภทหรือขนาดของกิจการที่ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด ให้ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการออกใบอนุญาต โดยต้องยื่นหลักฐานและเอกสารเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) แบบรายการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ การขอและการต่อใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามแบบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๓๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่อใบอนุญาตหรือการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้อง ครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที

ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือ ยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน

ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือ หลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติม ไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอและผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกการตรวจสอบ คำขอตามแบบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่ เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอแจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามข้อ ๓๐ ให้เจ้าหน้าที่ ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอ คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเหตุแห่งการคืนคำขอเป็นหนังสือตามแบบที่ เทศบาลกำหนด

ผู้ยื่นคำขออาจอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งหรืออาจยื่นคำขอใหม่ก็ได้

ข้อ ๓๒ เมื่อได้ตรวจสอบคำขอครบถ้วนแล้ว ให้แจ้งกำหนดเวลาที่จะเข้าไปตรวจสอบสถานประกอบ กิจการให้ผู้ยื่นคำขอทราบก่อนตรวจไม่ต่ำกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ ตามควรแก่กรณี

ในการตรวจสอบสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแบบที่เทศบาลกำหนด กรณีถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ด้านสุขลักษณะแล้ว ให้เจ้าหน้าที่สรุปเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาอนุญาตต่อไป กรณีไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ด้านสุขลักษณะ ให้แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขด้านสุขลักษณะ และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ ผู้ดำเนินการกิจการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๓๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล อย่างน้อยประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจเป็นหนังสือตามแบบที่เทศบาลกำหนด ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ตามแบบที่เทศบาลกำหนด ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้มีหนังสือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีการแจ้งเหตุอันสมควรดังกล่าวให้ถือว่าสละสิทธิ์และยกเลิกคำขอ

ข้อ ๓๕ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลเท่านั้น

ข้อ ๓๖ การต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่เทศบาลกำหนด พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

หากยื่นคำขอโดยมิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้นับวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุเป็นวันกำหนดให้ชำระค่าธรรมเนียม ถ้ามิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการชำระค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ชำระค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่เทศบาลกำหนด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะดำเนินกิจการอีกต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการตามแบบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๓๙ การยื่นคำขอตามหมวดนี้อาจดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นด้วยตนเองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เทศบาลประกาศกำหนด

ข้อ ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการสาธารณสุข หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการสาธารณสุข หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ผู้ถูกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ข้อ ๔๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๔๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลตามเทศบัญญัตินี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาล

ข้อ ๔๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลตามเทศบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการในอัตราที่สูงได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

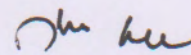
ข้อ ๔๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งถูกยกเลิก และการดำเนินกิจการนั้นต้องได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ให้ดำเนิน กิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและ หากผู้รับใบอนุญาตยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตตามข้อ ๒๘ ของเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๙ บรรดาคำขออนุญาตใดๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่าง การพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕๐ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยอาศัยอำนาจตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งถูกยกเลิก ให้ใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

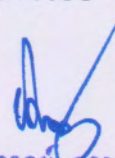
(ลงชื่อ)

(นายกิตติ จิระสันติการ)
รองนายกเทศมนตรี รักษาการแทน
นายกเทศมนตรีนครลำปาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชัชวาลย์ ฉายะบุตร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูล และการออกใบอนุญาต

ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลนครลำปาง

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่งๆ คิดในอัตราลูกบาศก์เมตรละ (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกิน ครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๓๗๕
๒	อัตราค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่งๆ คิดในอัตราลูกบาศก์เมตรละ (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกิน ครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๗๕
๓	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดำเนินการกิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (๑) รับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ฉบับละ (๒) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล ฉบับละ	๕,๐๐๐ ๗,๕๐๐

